



Dovom se jača nada i otklanja iskušenje (Meka)

Hatib: dr. Bender ibn Abdulaziz Belile

9. šaban 1441. po Hidžri / 3. april 2020.

Hvala Allahu, Koji je dovu učinio putem ka Svojoj darežljivosti. Zahvaljujem Mu i molim Ga da me obaspe iz Svog obilja. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, Uzvišenog, i svjedočim da je naš vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, najbolji čovjek koji je pozivao svome Gospodaru i najispravnije govorio, i koji Ga je slavio dugo u noć. Allahu moj, smiluj mu se, spasi i blagoslovi ga, i njegovu časnu porodicu, ashabe i tabiine, i sve one koji ih slijede u dobročinstvu, i podari im lijep spomen.

O muslimani, bojte se Allaha, požurite s činjenjem dobrih djela prije bolesti i strahova, opskrbite se dobrim djelima prije nego što prođe njihovo vrijeme, nakon loših učinite dobra djela koja će izbrisati loša, držite se užeta dove kad se spuste iskušenja i budite junaci svojih porodica kada vas napadnu nedaće i iznenade nevolje.

O muslimani, iskušenja koja ljudi prolaze na ovom svijetu neprestano ih podsjećaju da su potrebni Allaha, i da bez obzira na to šta postigli, kakve nade imali, i koliko se brzo i umješno Zemljom kretali, smatrajući se njenim istinskim vladarima, ipak postoji snaga koja je iznad njihove, moć koja je veća od njihove, volja koja je potpunija i utjecajnija od njihove. To je Allahov nepromjenjivi zakon – da ljude vraća Sebi i liječi njihovu oholost i nadmenost preko iskušenja, koja pokazuju svu njihovu bijedu i slabost. “Uistinu, čovjek se uzobijesti čim se neovisnim osjeti, a Gospodaru tvome će se, doista, svi vratiti!” (El-Alek, 6–8)

Istina je da se čovjek ponaša nemarno sve dok ga iz nemara ne probudi iskušenje ili nevolja. Kada ga snađe iskušenje, prene se iz sna, a kada se prene iz sna, sjeti se svog Gospodara od Kojeg se bio udaljio, i poveo se za lažnim nadama i za šejtanom koji ga je obmanuo svojim lukavstvima i zlom.





Kada se čovjek probudi iz drijemeža nemarnosti, i otriježni se iz sna prohtjeva, u njemu se pojavi jak osjećaj potrebe za Gospodarom, i postane svjestan da ne može bez Njega ni koliko je jedan treptaj oka, a zatim se okrene oko sebe i uviđa da je okružen kandžama iskušenja, povezan stegama nevolje i teškoće, i da on sam nije sposoban i dovoljno snažan da se tome odupre, pa se okreće Onome u Čijim je rukama sva snaga, i Koji svime upravlja, i kod Koga je sav ponos, i nalazi da Njemu nema dražeg i cjenjenijeg djela od dove, i ulazi kod Njega, na najprostranija vrata, i prilazi Mu s najčasnije staze, i vezuje se za najjaču vezu Njegovog dobra.

Kako da Mu ne čini dovu a On ga doziva: “A kada te robovi Moji za Mene upitaju, Ja sam, sigurno, blizu: odazivam se molbi molitelja kad Me zamoli. Zato neka oni pozivu Mome udovolje i neka vjeruju u Mene, da bi bili na Pravome putu” (El-Bekara, 186)!

Kako da Mu ne čini dovu a zna da odredbu ne može promijeniti ništa drugo osim dova, i da niko, ko Mu se iskreno obrati, ne može nastradati? Kako da Mu ne čini dovu, a to je put kojim su išli vjerovjesnici prije njega, i koji su, zahvaljujući svojim iskrenim dovama, postigli ono što su postigli? Zbog dove Allah je oprostio nekima, neke je pomogao protiv njihovih neprijatelja.

Koliko je samo zalutalih, koje je Allah uputio zbog dove, i koliko je bolesnih koje je izliječio, i koliko je nevoljnika koje je spasio, i koliko je ljudi spasio smutnje, i od njih odvratio zlo, i koliko je spletki uništio, i koliko je laži razotkrio? Ako si i dalje u nedoumici, evo pred tobom su njihovi primjeri i njihova živa svjedočanstva, u Kur'anu zapisani.

Adem, otac čovječanstva, i njegova supruga, alejhimes-selam, zamolili su Allaha, nakon što su jeli sa zabranjenog drveta: “Gospodaru naš”, rekoše oni, “sami smo sebi krivi, i ako nam Ti ne oprostiš i ne smiluješ nam se, sigurno ćemo biti izgubljeni” (El-A'raf, 23), pa je Allah primio njihovo pokajanje i uputio ih Pravim putem.

Nuhu, alejhis-selam, zbog njegove iskrene dove, Allah, džellešanuhu, kao pomoć, poslao je ogromne talase: “I Nuhu se, kad u davno vrijeme zavapi, odazvasmo i njega





i čeljad njegovu od jada velikog spasismo i od naroda ga, koji je smatrao neistinitim dokaze Naše, zaštitismo. To bijahu opaki ljudi, pa ih sve potopismo.” (El-Enbija, 76–77)

Musa, alejhis-selam, i njegov brat Harun, nakon što su vidjeli faraonove spletke protiv njih, zamolili su Allaha, jednim glasom: “I Musa reče: ‘Gospodaru naš! Ti si dao faraonu i glavešinama njegovim bogatstva da u raskoši žive na ovome svijetu, pa oni, Gospodaru moj, zavode s puta Tvoga! Gospodaru naš, uništi bogatstva njihova i zapečati srca njihova, pa neka ne vjeruju dok ne dožive patnju nesnosnu!’ ‘Uslišena je molba vaša!’, reče On, ‘a vas dvojica na Pravome putu ostanite i nikako se za nezalicama ne povodite!’” (Junus, 88–89)

Nakon toga, Allah je dao jasnu pobjedu, snagu i čvrstu vlast Musau i onima koji su bili s njim, a ponizio je i kaznio faraona i njegovu vojsku.

Zekerija, alejhis-selam, molio je Allaha da mu podari dijete koje će ga naslijediti, u poznim godinama svoga života, a njegova žena bila je nerotkinja: “Tu Zekerija zamoli Gospodara svoga: ‘Gospodaru moj’, reče, ‘podari mi od Sebe čestita potomka, jer se Ti, uistinu, molbi odazivaš!’ I dok se on u hramu stojeći molio, meleki ga zovnuše: ‘Allah ti javlja radosnu vijest: rodit će ti se Jahja, koji će u Allahovu knjigu vjerovati, i koji će prvak biti, i čedan, i vjerovjesnik, potomak onih dobrih.’” (Ali Imran, 38–39)

Pobožni i čestiti vjerovjesnik Ejjub, alejhis-selam, borio se s teškom bolešću godinama, tako da su i doktori izgubili nadu u njegovo ozdravljenje, i napustili ga njegovi najbliži, ali on nije odustajao i ponizno je dozivao svog Gospodara: “I Ejjubu se, kada je Gospodaru svome zavapio: ‘Mene je nevolja snašla, a Ti si od milostivih najmilostiviji!’ – odazvasmo i nevolju mu koja ga je morila otklonismo i vratismo mu, milošću Našom, čeljad njegovu i uz njih još toliko i da bude pouka onima koji se Nama klanjaju.” (El-Enbija, 83–84)

Da li je Junusa ibn Mettaa, alejhis-selam, iz utrobe velike ribe spasilo išta drugo do njegova iskrena dova i slavljenje i veličanje Allaha? “I Zunnunu se, kada srdit ode i





pomisli da ga nećemo kazniti – pa poslije u tminama zavapi: ‘Nema boga, osim Tebe, hvaljen neka si! A, ja sam se zaista ogriješio prema sebi!’ – odazvasmo i tegobe ga spasismo: eto, tako Mi spasavamo vjernike.” (El-Enbija, 87–88)

O muslimani, ove dove plemenitih vjerovjesnika, alejhimus-selam, pozivaju glasom koji mogu čuti i razumjeti i oni koji su blizu, i oni koji su daleko, i obznanjaju da je dova ključ svake promjene, kapija pokretanja, iskra dobra, nagovještaj pobjede, kolijevka sigurnosti, potpora uspona, pribježite skrušenih, utočište onih koji se nadaju i težnja ambicioznih.

Dova neće dati željene rezultate, kao što je slučaj sa dovama Allahovih vjerovjesnika i odabranih ljudi, osim ako onaj koji uči dovu bude imao čvrsto ubjeđenje, potpunu predanost i poniznost, i ako se bude hranio halal opskrbom, i imao veliku želju, upornost i ustrajnost, i ako bude pratio odabrana vremena u kojima se dova posebno prima.

Ako ispuni sve ove uvjete, otvorit će mu se kapije nebesa, i bit će opskrbljen onim što traži i čemu se nada, i siguran i zaštićen od onoga čega se pribojava i od čega strahuje. Uzvišeni kaže: “Oni su se trudili da što više dobra učine i molili su Nam se u nadi i strahu, i bili su prema Nama ponizni” (El-Enbija, 90); “Molite se ponizno i u sebi Gospodaru svome, ne voli On one koji se previše glasno mole. I ne pravite nered na Zemlji, kad je na njoj red uspostavljen, a Njemu se molite sa strahom i nadom; milost Allahova je doista blizu onih koji dobra djela čine.” (El-A’raf, 55–56)

O vjernici! O snažite svoje dove dobrim djelima, natjecanjem u dobru, činjenjem bogougodnih djela, uspjete i vaše će dove biti uslišane! I, neka vaše dove u blagostanju budu vaša najčvršća uzdanica u nevoljama, jer je vaš Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Znaj za Allaha u blagostanju, On će znati za tebe u nevolji.” (Ahmed, “Musned”, od Ibn Abbasa, radijallahu anhuma)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, također je rekao: “Ko želi da mu Allah usliša dovu u teškoći i nevolji, neka puno uči dove u blagostanju.” (Tirmizi od Ebu Hurejre, radijallahu anhu - hadis je hasen)





"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE 

Zatim, znajte da vam je Allah naredio da donosite salavate i selame na Njegovog Vjerovjesnika, pa je rekao u mudroj Objavi: "Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

